

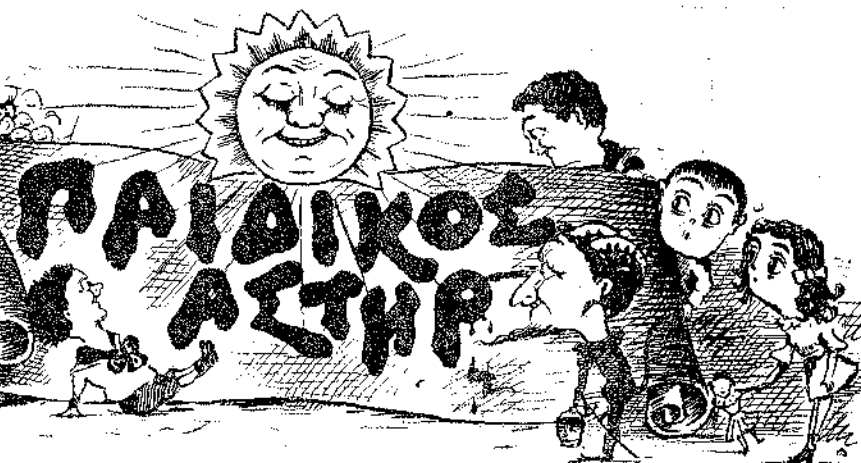
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ :

Ἔτησια δρα. 4.00
Ἐξαμηνίος " 2.50
Τριμηνίος " 1.50

Ἐξωτερικοῦ :

Ἔτησια δρα. 5.50
Ἐξαμηνίος " 3.00
Τριμηνίος " 2.00

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

Τιμὴ φύλλου λ. 10 || Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Δεκεμβρίου 1911 || Ἔτος Α'.—Ἀριθμὸς 5

Ἡ ΑΜΟΙΒΗ ΤΗΣ ΠΛΕΘΝΕΣΙΑΣ

Ὅταν ὁ κύριος Δοῦξ, ὅστις ἦτο μύψι καὶ γέρον, ἐκλήθη ν' ἀποτελέσῃ μέλος τῆς Αὐλῆς τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου ἰδοῦ, ἀρῆκεν εἰς τὸν ἐπιστάτην τῶν κτημάτων του τὸν πολυγαπημέ-

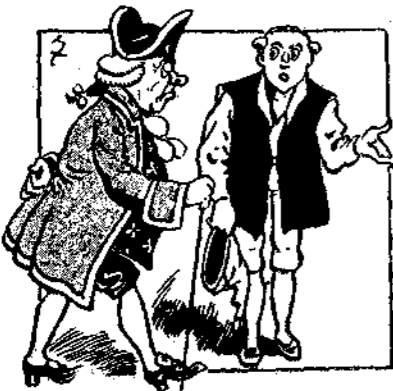
νον του μικρὸν ὄνον Κίτσουν. Ἴδοῦ, τοῦ λέγει, λάβε 500 τάλληρα, διὰ νὰ περιποιῆσαι τὸν Κίτσουν μου ἐπὶ ἓν ἔτος. Κατ' ἔτος θὰ σοῦ δίδω τὸ αὐτὸ ποσόν, ὑπὸ τὸν ὄνον νὰ τὸν προσέχῃς ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ὁ ἐπιστάτης χαίρων διὰ τὸ κελεπούρι ἐπεριποιεῖτο τὸν Κίτσουν ὡς κάτι πο-

λύτμιον, ἀλλὰ δυστυχία του! Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, μίαν νύκτα ἀσέληνον, κλέπται εἰσελθόντες εἰς τὸν σταῦλον ἐκλεψαν τὸν Κίτσουν. Μετ' ὀλίγον ἀναγγέλουσι εἰς τὸν ἐπιστάτην ὅτι τὴν ἐπομένην ἡμέραν φθάνει ὁ Δοῦξ. Ὁ ἐπιστάτης τὰ χάνει! Τί νὰ κάμῃ; Στέλλει ἀνθρώπους δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ νὰ ἐρευνήσουν εἰς ὅλα τὰ μέρη καὶ ὅλα τὰ χωριά. Τέλος εὐρίσκουσι τὸ δῆμα τοῦ Κίτσου, διότι οἱ κλέπται τὸν εἶχον φονεύσει διὰ νὰ πωλήσουν τὸ δῆμα του· τὸ δῆμα τὸ εὐρίσκουσι, τὸ ἀγοράζουσι καὶ τὸ φέρουσι, τὴν στιγμὴν ἔπου ἐφθασεν ὁ Δοῦξ. Ὁ Δοῦξ ἦτο γεροντώτερος καὶ περισσότερον μύψι τότε. Πρῶτη του φροντίς ἦτο νὰ ἐρωτήσῃ περὶ τῆς υγείας τοῦ Κίτσου του καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ τὸν ἴδῃ. «Ἐξοχα, ὑψηλότατε!» τοῦ ἀπαντᾷ ὁ ἐπιστάτης. Καὶ εἰς ἓν νεῦμά του ὁ μεγαλύτερος υἱὸς του χώνεται εἰς τὸ δῆμα τοῦ Κίτσου καὶ πλησιάζει τὸν Δοῦκα, βαδίζων μὲ τὰ τέσσαρα. Ὁ ὄνος τότε γλύφει τὰς χεῖρας τοῦ κυρίου του καὶ ὁ Δοῦξ εὐχαριστημέ-

νος και χαϊδεύων αυτόν λέγει χαϊδευτικά: Τόν Κίτσο, τόν Κίτσο! μας άγαπας, έ! με Όμιέσαι, έ! και του δίδει γλυκά τά όποια τρώγει ο υίός του έπιστάτου. Ο Δουέ έμέτρως δυο τάλληρα πάλιν εις τόν έπιστάτην διά τήν περιποίησιν

ένδε έτους άκόμη του Κίτσου και άνεχώρησε. Τό περιστατικόν έμως αυτό διεδόθη και από στόματι εις στόμα έφθασε μέχρι των Άνακτέρων, όπου τό έμαθε και ο Δουέ. Ο Δουέ δέν ειπε τίποτε. Τό έπόμενον έτος μετέβη και έζήτησε

πάλιν τόν Κίτσο. Άμέσως, ύψηλότατε! και ο υίός του έπιστάτου παρουσιάζεται πάλιν υπό τό δέρμα του ένου. Ο Δουέ τόν πλησιάζει και με ύφος γλυκό του λέγει: Ένθυμείσαι, Κίτσο, όπου μ' έρριψες εις ένα χαντάκι, πρδ δυο έτών που σε είχα καθαλικέψει μιαν ήμέραν; Σου όφείλω δι' αυτό ζου ευλιές. Λάβε τας! Και δυο υπηρέται του Δουκδ άρχίζουν εις τό εύλο τόν Κίτσο. Ο υίός του έπιστάτου κραυγάζει γοερώς εκ του πόνου και τρέχει διά να σωθή με σπασμένα τά πλευρά, διδάχθεισ καλά ότι αυτά παθαίνει όστις άπατά τόν άλλον.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Και διευθύνων τήν χείρα πρδ τόν Γαύγετον, ώσει άπειθυνημένως πρδ τό φεύγον σώμα των Έλλήνων προσθέτει: — Ένας πρδ τρεις και σάς έξεμπερδέψαμε εις μιαν ώραν! τόρα, Μάρκο, θα ένθυμησαι τόν Γκουσουρ Άγιν!!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ο ΤΟΥΡΚΟΦΑΓΟΣ

Άπό τήν πέτρινη σκάλα, ή όποία από τό έσωτερικόν του Κάστρου φέρει εις τήν ταράσαν του πύργου, εις γέρον προχωρεί βραδέως. Άν και προφανώς φαίνεται φθάσας τό όρια τής ανθρωπίνης ζωής, ή ηλικία δέν είχεν έν τού-

τοις ή όλίγον τι κυρτώσει τό ύψηλόν άνάστημά του και εις τό πρόσωπόν του τό πλακισμένον μεγαλοπραπίδς από κόμη και γενειάδα λευκήν και άρνον λαμπρον οι ζωηροί όφθαλμοί του. Τά χαρακτηριστικά του είναι καθαρά, καιως γεγραμμένα, άνευ ουδεμιός παραμορφώσεως, παρα τας ρυτίδας, αι όποιαι ηύλακνον τό πρόσωπον αυτού. Τό βράδιόμα του είναι φυσικόν, και όλίγον τι υπερήφανον. Ημερώτατος και με βήμα βραδύ διασχίζει τήν ταράσαν, έν ώ κατά τήν διάβασιν του οι παριστάμενοι χαιρετούν τόν γηραιόν άρχηγόν δι' ύποκλίσεως. Φθάνει εις τό κάθισμα, τό οπούδ' τόν αναμένει, διατρέχει διά του βλέμματος τήν ομήγηριν και έπειτα κάθηται. Και με

κίνημα ναυγέλης τής χειρός κάμνει χειρονομίαν ότι έκαστός είναι ελεύθερος τόρα να τόν μιμηθή.

Άμέσως επί των εύρών πλακών τής ταράσας, είκοσι άνδρες περίπου συγκεντρώνται εις ήμικύκλιον, κάθηται σταυροποδητεί, σύροντες πρδ τά έμπρος τά πιστόλια και τά ματαγάνια, τά όποια φέρουσιν επί τής ζώνης, ένώ μετά σεβασμού άλλα τόσα παλληκάρια παρατάσσονται με τήν βράγιν επί του τοίχου. Φέρουσι στολήν σχεδόν στρατιωτικήν.

Είναι όλοι έπλαρχηγοί, οι όποιοι δια να προσέλθωσιν εις τήν συνέλευσιν περιεβλήθησαν τήν έπίσημον στολήν των. Αι φουστανέλλαι των είναι άμέμπτου λευκότητος και τά φέσια θαδέος έρυθρού χρώματος. Άλλ' ή μεγαλυτέρα πολυτέλειά των έγκριται εις τόν έπλισμόν των. Φέρουσι πάντες εις τό σελάχι πιστόλια λάμποντα από χρυσόν και άργυρον, με λαβας μακράς και κυρτάς και δαμασκηνούς σωλήνας.

— Έχεις τόν λόγον, Πέτρο Καπετανάκη' λέγει ο γηραιός άρχηγός άπειθυνημένος πρδ τόν παρακαθημένον του.

Ρίπτων τήν πίπαν του κατά γής, ο όνομασθεις, εις όρεισίβιοςσιθάρος, με κινήσεις άρειμαίνους και παραστήμα άρρενωπόν, όρθούται με έν πήδημα και άνεφωνεί. — Γελά σας, άδελφοί! Τά νέα, τά όποια έρω θα κάμουν τά άγια κόγκαλα των προγόνων μας να ριγίσουν μέσα εις τούς βελθείς τάφους των. Τήν όην Μαρτίου ο ύπασιπτής του μεγάλου Τσάρου, Άλέξανδρος Ύψηλάντης, έπέρασε τόν Προσθον οδηγών ένα μικρόν στρατόν ήρώων, έσκόρπισε προκήρυξιν, ή όποία καλεί τήν σημερινήν Ελλάδα εις τά όπλα έν ένόματι τής άρχαίας Ελλάδος. Πισω από τόν Άλέξανδρον Ύψηλάντην στέκει ή Ρωσία με τούς στρατιώτας της, με τα καράδια της και τά κανόνια της, διά να υπερασπίση τας δικαίας αξιώσεις μας, έναντίον του άτιμου δεσπότη, του όποιου ή παρουσία λερώνει τό Άγιον Ύψιόν. Και εις τά βουνα έντός όλίγου και σάλταγγας αι Ρωσικαί, εάν κατά τύχην αι δυνάμεις μας άποδειχθώσιν άνεπαρκείς, θα σαλπίσουν τόν έπιστάφιον τής Τουρκικής δυναστείας! Δέν έχω δίκαιον, άδελφοί, να χαίρω;

— Ωραία! ωραία! άδελφέ!

— Έχεις τόν λόγον, Στέφανε Άναγνωστόπουλε!.. Άνήρ τριακοντούτης περίπου, με παραστήμα ωραίον και υγιές ήρεμον, με βλέμμα γλυκό και θαυπευτικόν έγείρεται και με φωνήν όλίγον τι βραχνήν λέγει: — Σεβαστέ πατέρα Δημήτριε, και σεις όλοι ελεύθεροι άρχηγοί, έχομαι εις τό συμβούλιον αυτό έν ένόματι του τοιμηρού άδελφού του Άλέξανδρου, του γενναίου Δημητρίου Ύψηλάντη. Ακολουθεύμενος από τόν πριγκίπου Κατακουλζήνον και μερικούς γενναίους έθελοντάς έπέρασεν από τήν νήσον Ύδραν εις τήν Ήελοπόννησον. Εις τήν άπήχησιν τής φωνής του ή επανάστασις οργανούται εις τά νησιά,

και τόρα εις τά ύδατα του Αιγαίου, τά όποια υπερήφονως και νικηφόρως διέσχισαν πρδ 24 αιώνων αι τριήρεις των ένδόξων Άθηνών, τής πλουσίας Κορίνθου, τής ισχυρής Λακεδαιμόνος, οι Ύδραίοι και οι Σπασιώται ήνοιξαν τά πανιά των διά τήν ελευθερίαν. Και σε λίγο τά βουνα αυτά θα ίδουν να κυματίζει ή σημαία, τήν όποιαν θα άναστηλώσιν ο Δημήτριος Ύψηλάντης. Τά είπα, άδελφοί.

— Φραγκούλη Ζερβουδάκη, σε ακούομεν.

Άνήρ εξηκοντούτης, με ώμους κυρτούς, τήν κεφαλήν κατάλευκον, τό βλέμμα βλοσυρόν, έγείρεται και με φωνήν τραχείαν λέγει:

— Έγώ θα είπω όλίγα. Προσεκτικώτερος των άλλων έχομαι, οι όποιοι έφυλακίσθησαν από τόν Καίμακάμην τής Τροπολιτζής, ο άρχιεπίσκοπος Γερμανός άντι να ύπακούσιν εις τήν άτιμον διαταγήν αυτού του τέρατος έσκαμτήσιν εις τά Καλάβρυτα τήν 21ην Μαρτίου, και τήν 25ην άνεκήρυξε τήν άνεξαρτησίαν. Ύπηρχαν Τούρκοι εκεί, οι όποιοι έφρονεύθησαν. Είμουν κι' έγώ και είμαι δι' αυτό εύτυχής. Άδελφοί, ύπάρχουν και άλλοι Τούρκοι άκόμη εις τήν Ήελοπόννησον. Εεύρετε τί έχετε να πράξετε;

Κάτι μουγκρίσματα απαντούν εις τήν έρώτησιν ταύτην. Καλείται άλλος.

— Μανώλη Τυπάλδε! Ούτος, νεανίας με άνθηραν φυσιογνωμίαν και κινήματα ένθουσιώδη λέγει:

— Μανώλη Τυπάλδε!

Ούτος, νεανίας με άνθηραν φυσιογνωμίαν και κινήματα ένθουσιώδη λέγει:

Έγείρεται και με φωνήν όλίγον βραχνήν λέγει (Σελ. 35).

— Εεύρετε ότι είναι τόρα εκατό χρόνια, που τά πεινήντα χωριά τής Σουλιώτικης δημοσπονδίας πολεμούσιν τόν Άπιστον με θάρρος και πείσμα. Άπό τό 1734 υπερασπίζοντο με έπιτυχίαν έναντίον των πέντε ήνωμένων πασαδάων. Άπό τό 1788 οι Σουλιώται είναι εκτεθειμένοι εις τας έπιθέσεις του Άλη Πασσά. Τόν εκούπησαν εις τά 1790, τόν έτρεψαν εις φυγήν στα 1792. Έξηγτηλέμενοι, διχρημένοι, θύματα των προδοσιών, έδιώθησαν εις τά 1803 από τά αγαπήτά των βουνα και οι Ρώσοι τούς έμάζεψαν έξ οίκτου εις τής Ιονίας νήσους. Εις τά 1806 έκαμαν ήρωικήν προσπάθειαν να εισέλθουν εις τήν πατρίδα των. Ο Άλη Πασσάς, ο όποιος τόσον άπροσδοκήτως ήλθε με τό μέρος μας, τούς έκαμε να έλθουν επί τέλους εις τήν Ήπειρον. Μόλις έπέστρεψαν εκεί και έμαθαν τας προσπάθειας και τούς ανώνας μας άμέσως έξηγέθησαν υπό του Μάρκου Μπότσαρη. Άδελφοί, οι Σουλιώτες δέν είναι πλέον δεκα χιλιάδες φυγάι. Άλλά έπεισι οι όποιοι έμειναν κατόπιν τόσων συμφορών, γυναικες, άνδρες, γέροντες, παιδια, είναι όλοι έτοιμοι να αποθάουν μέχρις ενός διά τόν θρίαμβον τής Μεγάλης Ύείας!

Μια συγκίνηση κατέλαβεν όλους εκείνους τούς άνδρας, οι όποιοι ένρωρίζον τήν ανδρείαν, τας συμφοράς και τόν πατριωτισμόν των Σουλιωτών. (Έπερσινυγέσια)

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΣΑΣ

Ο Τάκης και οι μικροί εξαδελφοί του Πέτρος και Άνδρέας έχουν μίαν ωραν διαθέσιμον διά παιχνίδι. Καταβαίνουν στην αυλήν διά να παίξουν· αλλά τί παιχνίδι να παίξουν;

— Σταθήτε, λέγει ο Τάκης. Θα σάς μάθω ένα σπουδαίο παιχνίδι. Και άμέσως κάμνει ένα κύκλον επί του εδάφους και μπαίνει εις τόν μέσον.

— Έγώ είμαι ο Ήλιος.

— Θα είμαι πολύ υπερήφανος διά να είμαι Ήλιος.

»Σύ, Πέτρος, στάσου, θά τοποθετηθής επί της περιφερείας του κύκλου μέσα εις τόν όποιον στέκω άκίνη-

τος και θ' άρχισης βαδίζον επί του κύκλου να στρέφσαι γύρω-γύρω.

»Τοιουτοτρόπως κάμνεις ένα γύρον, περίξ έμοϋ, στρέφον έναλλάξ τόν πρόσωπον και την όρχιν σου.

»Εάν κάμης 365 στροφάς περί έαυτόν μέχρις ότου επανέλθης εις τόν μέρος όθεν έκίνησες, θά κάμης εκείνο τόν όποιον κάμνει και ή Γή περίξ του Ήλιου εις έν έτη.

»Η Γή, ή Γή μας, ή σφαίρα επί της οποίας ζώμεν όλοι μας κάμνει άκριβώς αυτό. Στρέφεται περί έαυτήν άκολουθοϋσα ένα φανταστικόν κύκλον και μετά 365 στροφάς εφίσταται εις τόν μέρος όθεν έξεκίνησε.

»Σύ Άνδρέα, παρουσιάζεις την Σελήνην.

— Θα άρχισης να στρέφσαι γύρω του Πέτρου εν τω χρόνω εκείνος στρέφεται περί έμέ (τόν Τάκην).

»Και τοιουτοτρόπως παριστάμεν τόν ήλιακόν σύστημα, τόν όποιον κάμνει τās ήμέρας, τās νύκτας και τά έτη.

»Όταν ή Σελήνη (ό Άνδρέας) θά εφίσταται μεταξύ της Γής (Πέτρου) και του Ήλιου (Τάκη) δέν θα την βλέπετε, διότι σάς κρύπτει τόν φώς του Ήλιου. Άντιστρόφως άν εφίσταται από τόν άντίστροφον μέρος θά την βλέπετε λαμπρά, διότι ο Ήλιος θά ήπιτη όλον τόν φώς επάνω της.

»Την νύκτα δύνασθε να λάβετε μίαν λάμπαν και να την δώσητε να την κρατή ο Ήλιος και τότε θα έννοήσετε καλύτερα τόν φαινόμενον.

»Ο χρόνος τόν όποιον ή Σελήνη άπαιτεί να στροφή περίξ της Γής καλείται μήν. Διαρκεί περίπου 29 ήμέρας και ήμισιαν.»

Τώρα μικροί μου άναγνώσται, άμα και σεις παίξητε δύο τρεις φορές αυτό τόν τόσον άπλοόν παιγνίδι, θά εϊσθε εκατοντάκις σοφώτεροι από τους συμμαθητάς σας, οι όποιοι φοβόονται πέν ό,τι άφορξ την άστρονομίαν, διότι νομίζουν ότι ή τόσον άπλή αυτή άστρονομία είναι δύσκολος.

Τώρα άν με έρωτήσετε :

— Πού άρχίζει τόν έτος; Πού πρέπει να σταθώ διά να άρχίσω τās στροφάς;

— Θα σάς άπαντήσω.

— Όπου θέλετε. Πού άρχίζει ή γήρος του πιάτου σας;

— Δέν γνωρίζω όπου θέλει.

— Διά τόν Ήλιον είναι τόν ίδιο πρόημα. Άλλοι λέγουν ότι τόν έτος άρχίζει από τόν σημεϊον αυτό· άλλοι λέγουν ότι άρχίζει δεξιότερα ή άριστερώτερα του σημεϊου τούτου.

Επί Ρωμαίων τόν έτος ήρχιζε την 1ην Ίανουαρίου, ο όποιος άνομάθη αύτω διότι ήτο άφιερωμένος εις τόν δικέφαλον θεόν Ίανόν, του όποιου ή μίαν μία κεφαλή έστρέφτο προς τόν παρελθόν ή δε άλλη προς τόν μέλλον.

Άργότερα ήρχιζε τόν Μάρτιον.

Διά να τελειώνω θά σάς εξηγήσω· διατί ο Φεβρουάριος έχει μόνον 28 ήμέρας.

Είχε πρώτον 29 ήμέρας· αλλά όταν εις τόν έκτον μήνα εδόθη τόν όνομα του Αύγουστου, ούτος δέν ήθελεν ο μήν του να διαφέρη από τόν δον μήνα του Ιουλίου Καίσαρος μίαν ήμέραν και δι' αυτό έλαβε μίαν ήμέραν από τόν Φεβρουάριον και την έθεσεν εις τόν Αύγουστον· δι' αυτό δε μās παρουσιάζεται τόν φαινόμενον ότι και ο Ιούλιος και ο Αύγουστος έχουν 31 ήμέρας.

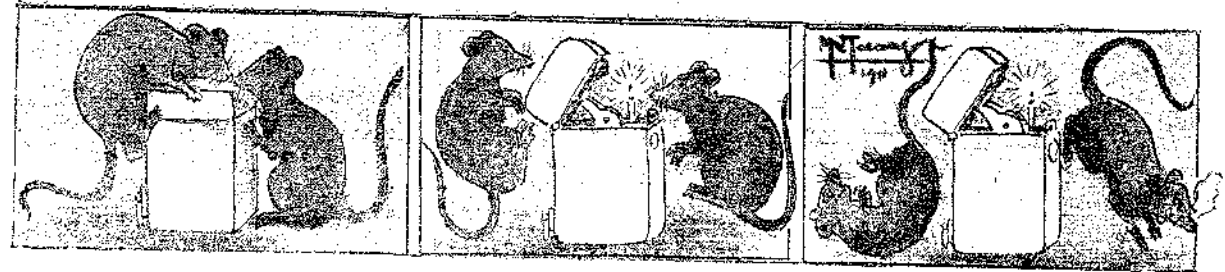
Αυτό είναι μία υπόθεσις ή και καλύτερα την όποιαν ο έφευρετικός τών ανθρώπων νους έφευρεν, ίνα εξηγήση την σύμπτωσιν αυτήν.

Τώρα βεβαίως θά με έρωτήσητε.

— Και αι έκλείψεις; πώς γίνονται αι έκλείψεις;

— Άπλουστάτον και θά τόν έννοήσητε πολύ εύκολα, με τόν τρόπον που σάς έκδέτω. Όταν ο Τάκης ο κρατών την λάμπαν και ο Πέτρος και ο Άνδρέας εφίστασκονται εις την αυτήν γραμμήν, ο Πέτρος, ο όποιος παριστά την Γήν, έμποδίζει τόν φώς να πάση εις τόν Άνδρέαν (Σελήνην). Κατ' αυτόν τόν τρόπον ο Άνδρέας μένει έν τή σκιά· αυτό είναι τόν φαινόμενον της έκλείψεως της Σελήνης, καθ' ό ή Σελήνη σκωτίζεται, όταν τεθη ή Γή μεταξύ του Ήλιου και της Σελήνης. Όταν δε ο Άνδρέας βαδιση τόν μισόν κύκλον και εφρεθη μεταξύ του Τάκη και του Πέτρου, τότε έμποδίζει τόν φώς του Τάκη (Ήλιου) να φωτίση τόν Πέτρον (Γήν) και όχι μόνον αυτό αλλά και τόν καλύτερι όποτε ο Πέτρος να μη δύναται να τόν βλέπη και έν τή περιπτώσει αυτή έχομεν την έκλειψιν του Ήλιου, καθ' ήν ή Σελήνη καρεμβάλλεται μεταξύ αυτού και της Γής. Όταν ο Ήλιος ή ή Σελήνη εξαφανίζονται έξ ολοκλήρου τότε έχομεν ολικήν έκλειψιν, όταν δε τοίοναντίον μέρος αυτών, τότε έχομεν μερικήν έκλειψιν. Τόν φαινόμενον της έκλείψεως άλλοτε άνησίχει τους δυσειδαίμονας και σήμεραν άκόμη προξενεί έντύπωσιν εις τους άγρίους και άπολιτίστους λαούς. Και όμως είναι άπλουστάτον άστρονομικόν φαινόμενον, τόν όποιον θά έννοήσατε βεβαίως από τόν μικρόν παιγνίδι που έσχεδιάσθη, όπως θά έννοήσητε μεθάρριον και άλλα τοιαύτα φαινόμενα με άπλουστάτους συνδυασμούς, τους όποιους σ'ς εκπυλάττομεν.

ΤΟ ΑΠΡΟΟΠΤΟΝ

Η μεγάλη περιέργεια βλέπτει έντοτε.

Ο ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Ένώ ο σερ Χάρν Κόντ Κόντακ όμιλει ή άντιπομονησία ζωγραφίζεται εις τās πρόσωπα όλων και ή αγωνία είναι τοιαύτη ώστε εις όλας τās αιθούσας βασιλεύει σιωπή θανάτου... Έκαστος έχει τους οφθαλμούς καρφωμένους επί των παραθύρων, τās όποια είναι άκόμη ορθάνοικτα, και διά τών όποιων επέταξαν οι Έρυσθρόδεμοι και τās κοσμήματά των.

Κάποιος εφώνασε «θα ήταν αληθινοί Άπάχηδες!»

Μία Γαλλοπούλα προσθέτει «την επάθαμε σάν βλάκες!...»

Συσσωρεύονται εις τās θύρας διά να εξέλθωσιν... ή διαπεραστική φωνή του Νομάρχου μόλις διακρίνεται έν τω μέσω του θορύβου «θάρος!» άκούεται διατάσσων. «Τηλεφωνήσατε!... τηλεγραφήσατε προς όλας τās διευθύνσεις!... Να καταδώξη μία μεραρχία, δύο, τρεις, τους ληστές τούτους.»

Γενικόν πανδαιμόνιον. Αψηρόν τόν τέλος της έσρητς τη άληθεία!...

Ρίπτονται εις τόν ήματοφυλάκειον. Δυστυχία των! Οι κ. κ. Άπάχηδες είχαν διέλθει εκείθεν. Αί γραΐαι προβατίναι και αι παγωνοφόροι αϊγες, αι όποια είχαν ταχθί εις την έμπιστευτικήν εκείνην ύπηρεσίαν εφρέθησαν πνιγμένα εις τās καθίσματα των· τās φίμωτρα, τās όποια οι σκληροί λησται είχαν χάσει βαθεία εις τόν στόμα των, είχαν επιφέρει θάνατον έξ άσφυξίας. Είναι ανάγκη να προσθέσωμεν ότι τās μεγάλης αξίας γουναρικά, τās μποά από πτερά στρουθοκαμήλου, τās μπιστούνια με τās επιχρυσους λαβάς και άλλα πολύτιμα αντικείμενα είχαν λάβει τόν ίδιον δρόμον με τās κοσμήματα.

Τί να γίνη;... Να σπάσωμεν τās κεφάλαια μας εις τόν τοίχον;... Πού να επάγωμεν! πού να τρέξωμεν! Φαίνεται ως να έπνευσεν άνεμος τρέλλας εις την Χοιροπόλιν. Αί πρωτάκουστοι αυται πράξεις κάμνουσι και τās πλέον σοβαρά εκ τών τετραπόδων και διπόδων ζώα να χειρονομώσι, να τρέχωσι προς την

διεύθυνσιν των Άπάχηδων και να δεικνύωσι τόν γρόνθον των... από μακράν. Συναυλία από κατάρας, μία τρομακτική συναυλία κακοφωνική από γουλίσιματα, όγκηθμούς, μνηθμούς, από βληχήματα, βελιάσιματα, γουρνίσματα, νιαουρίσιματα, γαυγίσματα, κακαρίσιματα, γουρνιάσιματα, γογγύσιματα, τριγανίσματα, φλυαρήματα, ουρλιάσιματα, δυνάμενα να θραίσωσι και τās ισχυρότερα άκουστικά.

Τόν πληθος των μασκαράδων έξελθόν της Νομαρχίας διασχίζει τās όδους της Χοιροπόλεως θορυβώδως, υπό τόν ειρωνικόν μειδίαμα της πανσελήνου... Άλλοίμονον όμως! Νέα δυστυχία άνέμενε τους προ-

Αι άρχαι της Χοιροπόλεως εκληθθησαν κατεπειγόντως (Σελ. 38).

σκεκλημένους του Σερ Χάρν Κόντ Κόντακ, εις τās ιδιαιτέρας κατοικίας των... Όλα τās διαμερίσματα όλων των πατωμάτων, όλων των οικιών, όλων των όδών, όλων των συνοικιών της Χοιροπόλεως είχαν λάβει την επίσκεψιν των Άπάχηδων. Έδώ τās σφράγια τεθραυσμένα, εκεί τās χρηματοκιβώτια διεσρηγμένα διά δυναμίτιδος, όλίγον μακρότερα οι τοίχοι, άκόμη και τās ταβάνια ήσαν τρυπημένα· επί της τραπέζης πάντες οι λησται είχαν γλεγύσει, ως μαρ-

τυρούσιν άφρονα ύπολείματα φαγητών και κενών φιαλών. Οί Χοιροπολίται καιτοι επλήγησαν ύπό τής συμφοράς δέν ήδυνήθησαν να μη θανατώσωσι τήν μεθοδικωτάτην ταύτην κλοπήν! Τό άληθές άριστούργημα κλοπής!...

Τί κακόν άπερίγραπτον είχε γίνει εις όλα τα διαμερίσματα όλων τών οικιών, όλων τών οδών! Σαρκοφάγα, χορτοφάγα, έρπετοφάγα, ιχθυοφάγα, παμφάγα του ίσχυρου και άσθενοίς φίλου, εκτύπων τα στήθη των, έμάδων τα πτερά των και τās τρίχας τής κεφαλής των. Άφηντισθένια έξαφνα τα μικρά των μοσχαράκια, γαλλόπουλα, κοττόπουλα, χηνόπουλα, γαϊδουράκια, σκυλάκια, κατσικάκια, γουρουνάκια, γατάκια, πιθηκάκια έξερράγησαν εις τόσον τρομακτικός φωνάς, ώστε ή Σελήνη εις τόν ουρανόν έφραξε τα ώτά τής!!!

Οί Χοιροπολίται όμως είναι πρακτικοί 12-13 λεπτά τής ώρας ήσαν άρκετά δια να θρηνησουνη τήνκαταστροφήν. Τάτις ιξ μόνεϋ: (Ο χρόνοςείναι χρήμα), αλλά αν ο άπολεσθείςχρόνος δέν επανευρίσκειται, ο χρυσός και τα άπολεσθέντα διαμαντικά επανευρίσκονται. Λοιπόν, εις τās 2 και

Εξηκολούθησεν ο ήλιος τινάσσων τήν στάκτην τής ένδεκάτης πίτας τον (Σελ. 38).

39' αι άρχαι τής Χοιροπόλεως κληθείσαι κατεπειγόντως αντέρχονται δια να κάμουν τόν ισολογισμόν των κερδών και των ζημιών τής έσπερίδος. Η λεπτομερής καταγραφή τής καταστροφής έφερεν εις φώς ζημιάν εκατοντάκις μεγαλυτέραν τής ύπολογισθείσης: έχρειάσθησαν δε εκατόν τόμοι δια τήν καταγραφήν!...

Έννοείτε, Σερ Μπόι Λόμπς Τάκλ, εξηκολούθησεν ο ήλιος τινάσσων δια του ύνυχός του τήν στάκτην τής ένδεκάτης πίτας του, ότι ζημία 14,000, 000 φράγκων είναι άπόλεια θλίβουσα και ζαπλούτους... Λοιπόν από 11 ημερών και 12 νυκτών δλόκληρος ή Χοιρόπολις είναι κατάλοπος επί ποδός, αλλά δυστυχώς άνωφελώς! ναί άνωφελώς!

Αιτή άκριβώς είναι ή αιτία τής άφίξεός μας Σερ Μπόι Λόμπς Τάκλ. Έκει όπου ο Σερ Χάρρυ Κόττ Κόντακ έπεσεν έξω μόνον ο ένδοξος Σέρλοκ Χόλμς δύναται να επιτύχη. Και τώρα άφου δέν σās άπέκρηψα ουδεμίαν λεπτομέρειαν του άτυχήματός μας τα συνοψίζω 100.000 δολάρια προπληρωτέα...

και 10.000 στο τέλος... Έχετε αντίρρησην;

Ο Σέρλοκ Χόλμς, ο όποιος δέν είχε προφέρει λέξιν κατ' όλην τήν διάρκειαν τής μακράς ταύτης άφηγήσεως, πύει το πούρο του και στηρίζας τόν δείκτην επί του δεξιού του κροτάφου: «τα έξνώριζον όλα, λέγει, και αν σās άφήκα να διμλήτε τόσην ώραν το έκαμα δια να βεβαιωθώ ότι αι επί τής σπονδαίας ταύτης ύποθέσεως πληροφορία μου ήσαν κατά βάθος άκριβείς. Δέν σās κρατώ πλέον περισσότερον Κύριοι (βλέπει το ώρολόγιόν του). Έάν εντός 159 ώρών δέν συλλάβω τόν άρχηγόν τής μυστηριώδους ταύτης συμμορίας τών Άπάχηδων, να χάνω τόν τίτλον του Βασιλέως τών τετραπόδων και τās 100,000 ταύτας τών δολαρίων!

Έχαιρέτισε τούς Κυρίους χοίρους, έτσέπωσε τās 500 000 φράγκων και δίδων τήν χείρα.

— Λόγω τιμής λέγει.

— Λόγω τιμής, λέγουν οι χοίροι!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

Χωρίς να χάση 1/8 του δευτερολέπτου ο ήμέτερος Σέρλοκ Χόλμς καλει ένα των ιχνηλατών του προς τον όποιον είχε μεγαλυτέραν εμπιστοσύνην: «Έντός πέντε λεπτών να είσαι εδώ με τήν βαλίτσαν ύπ' Αριθ. 3... Έκατάλαβες;

Μάλιστα, Κύριε.—Τήν βαλίτσαν Αριθ. 3, του δωματίου 14, του πίνακος 27, τής γραμμής Χ δεξιά.—Αναχωρούμεν; —Ναί.—Που; —Στο διάβολο.—Καλά, Κύριε. ...»

(Έπεται συνέχεια)

Η ΜΙΚΡΑ ΠΡΟΚΟΜΜΕΝΗ

Μεσα εις ένα πτωχικόν δωμάτιον, το όποτον ουδέποτε επισκέπεται ο ήλιος ως να φοβήται μήπως αι χρυσαί άκτινές του προσδώσουν όλίγην χαράν εις τήν τόσην δυστυχίαν, μία μικρά κόρη δωδεκαετής άσχολεται να συγγριξη.

Έχει σκώσει τα μανίκια της και με προκοπήν σαν μεγάλη γυναίκα σκουπίζει το δωμάτιον με μίαν σκούπαν άρκετά μεγάλην δια τήν ηλικίαν της.

Το κάμνει διότι το ύπεσχεθη εις τήν μητέρα της όταν αυτή άνεχώρει δια τήν Κημισιάν, όπου θα ειργάζετο ως ράπτρια επί τρεις εβδομάδας.

— Βλέπεις, Μαρία μου, τής ειπεν ή μαμά της χαϊδεύουσα τα ξανθά μαλλιάκια της, δι' ήρας τούς πτωχούς ή καθαριότης είναι το μόνον αγαθόν το όποτον απολαμβάνομεν. Προσπάθησε να διατηρήσ καθαρόν το καμαράκι μας.

«Πρό πάντων όμως παιδάκι μου να περιποιησαι τόν πατέρα σου. Ναί μεν είσαι μικρή δια τόσες δουλειές, μα ή καλή σου καρδιά πιστεύω να σου διδη δύναμιν δι' όλα.

«Πρόσεξε, Μαρία μου, να τα βρίσκη όλα έτοιμα και να μη κοπιάζη πάλιν το βράδυ όταν θα γυρίξη κατακουράσμενος από τήν εργασίαν του, διότι στο τέλος θα βαρεθη και ίσως ξαναρχιση να επισκέπεται τήν ταβέρνα. Είναι τόσον καλός αλλά και τόσον άσφατος ο πατέρας σου.

Και δύο χονδρά δάκρυα εκόλιαν εις τα φρύα μάγουλά της.

— Μη φοβησαι, μαμά, απήντησεν ή μικρή έναγκαλιζόμενη τήν μητέρα της. Σου ύπόσχομαι να εά κάμνω όλα. Όταν γυρίσξ δέν θα εβης καμψαν μεταβολήν.

Η μήτηρ άνεχώρησε και ή κόρη έτήρησε τήν ύπόσχεσίν της. Το πρώτο βράδυ ο εργάτης έγύρισε σκεπτικός περί του τι θα φάγη. Έκπληκτος όμως ειδη τα πάντα εις τήν θείαν των και ένα βαθύ πάτο με σούπαν να άχνίζη επί τής τραπέζης.

Έχάιδεσε τήν Μαρίαν και τής ειπεν διε δέν εδλεπε καμψαν μεταβολήν ένεκα τής άπουσίας τής συζύγου του.

Επί 15 ήμέρας έγίνετο το ίδιο.

Σήμερον όμως ή μικρά κόρη είναι άνήσυχος, διότι περιέρχον! πρώτην φοράν άργεί τόσον ο μακαρής της, και συλλογίζεται ότι είναι ή ήμέρα τής πληρωμής.

«Ο! αν ήτο δυνατόν ν' άφήση το δωμάτιον και να τρέξη προς το εργοστάσιον να άποτρέψη τόν πατέρα της να ακολουθήση τούς συναδέλφους του.

Αφνης άκούει βήματα βαρεία πολυ γνωστά της.

Τρέχει να έναγκαλιωθη τόν μπαμπά της, όπως έκαμνε κάθε βράδυ, αλλά χωρίς να το θέλη κόμνει βήμα προς τα όπισω, διότι βαρεία όσην οίνου και καπνού προσβάλλει τήν νύα της.

Ο πατήρ βλέπει αναμφιδόλως τήν κίνησιν αυτήν, διότι φωνάζει:

— Έμπρός 'στο τραπέζι! Και γρήγορα, διότι θα 'βγώ μετά το φαγητόν.

Η μικρά Μαρία μόλις δύναται να συγκρατήση τα δάκρυα. Τι να κάμη δια να έμποδιση τόν πατέρα της να έξέλθη;

Εις το τραπέζι, εν φ έρωγαν, διηγείται εις τόν πατέρα της ότι έκαμνεν όλην τήν ήμέραν. Αίφνης μία ιδέα της ήλθε.

— Πατέρα. λέγει ή Μαρία, ή όποια ήτο και μαθήτρια, θέλεις να σου διαβάσω, πριν 'βγής, το σημερινόν μου μάθημα; μία συγροϋλα ή μαμά μεθάριον θα χρηθ, δεαν τής το διηγρηθ.

— Καλά, μα κάμη γρήγορα, απήντησεν ο πατέρας της όλιγον σινοχωρημένος, επειδή οι φίλοι μου με περιμένουν.

Η Μαρία προσποιείται διε δέν ήκουσε τās τελευταίας λέξεις του, πέρνει με ήσυχίαν το βιβλίον της και άρχίζει να διαβάξη το κεφάλαιον όπου είχε σημειώσει ή διδασκάλισσα

της και το όποτον έπραγματεύετο περί του άλκοολισμού.

Ο πατέρας της άκούει κατ' άρχάς μηχανικώς, αλλά βραδύτερον ή προσοχή του εκινήθη εις το τέλος επήρε το βιβλίον από τα χέρια τής κόρης του και έξακολουθεί μόνος τήν άνάγνωσιν.

Η μικρά κόρη τόν παρατηρεί με μεγάλον ένδιαφέρον χωρίς να τόν διακόψη. Εις το τέλος με μεγάλην χαράν τόν άκούει να ψιθυρίξη.

— Μα... ή ώρα έπέρασε... Δέν θα πάω έξω.

Η καρδιά της κτυπά δυνατά από τήν χαράν. Τώρα θα είμπορέση να διηγρηθ εις τήν μαμά της τήν έκτυχίαν της και ένδομύχως εθαχαιστεί το φράσόν της βιβλίον, το όποτον τήν εδοξήσεν.

Έκεينو όμως δέν έννόησεν ή μικρή νεράιδα είναι διε ειχεν ως τόν μεγαλυτέρον βοηθόν το προς αυτήν φίλτρον του πατέρα της.

ΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

— Μαμά, γιατί άρχισαν τα μαλλιά σου ν' άσπρίζουν; — Γιατί με κάμεις κάθε μέρα και συγχίζομαι, παιδί μου. — Τότε φαντάζομαι τι θα έχη τραβήξει από σένα ή γιαγιά άφ' ου είναι κάτωσρη.

ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΛΗΣ

ΠΕΜΠΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ

Ακριβά μου άνήψια,

Προχθές μου έπερεν ο ζωγράφος μου τήν μαγικήν εικόνα, τήν όποιαν σās παρουσιάσω σήμερα. Αλλά μόλις τήν επρόσεια όλιγον και διακρίνω ένα λάθος.

— Πώς; του φωνάζω, είνε δυνατόν να ύπάρξη αυτό εδω που μου ζωγραφίζεται;

— Όχι, απαντά εκείνος, γι' αυτό ακριβώς το ζωγράφισα, διότι ή σημερινή μας μαγική εικών αυτό θα έχη ως θέμα, δηλ. να εβουν τ' άνήψια σου τέσσαρα λάθη τα όποια έχει ή εικών αυτή.

Και είχε δίκαιον. Έφαξα και πολύ γρήγορα διέκρινε και τα τέσσαρα λάθη τα όποια είναι επιτυγέστατα. Αυτό προτεινιο τώρα και εις σās να προσπαθήσητε να μου εύρητε αυτά τα τέσσαρα λάθη, δηλ. τα άτοπα τα όποια δέν είνε δυνατόν να ύπάρξουν εν τή πραγματικότητι. Έγώ δε θα σās ανταμείψω με τα έξής δώρα: 1) Ένα λεύκωμα (Album) δια καρτ-ποστάλ ή δια γραμματόσημα κατ' εκλογήν. 2) Τās «Έντυπώσεις εκ των ζωρών του Βορρά» υπό Ιω. Θεοχάρη. 3) Ένα Άμερικανικόν κονδυλοφόρον με τήν μελανήν του. 4) Έν τεύχος του Καλλιέχου. 5) Έν τεύχος του Συλλόγου των ωφελίμων βιβλίων, κατ' εκλογήν.

Τās λύσεις σας πρέπει να μου στείλητε τουλάχιστον μέχρι τής 25ης Δεκεμβρίου.

Σας άσπάζομαι Η θεία σας Καλή.

ΛΥΣΙΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ Γ' ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

Τα δέκα ζητούμενα πρόσωπα είναι τα έξής: 1) Το εϊπτον τροφήν εις τās θρυβας.—2) Το κρατούν τόν σκύλον από τήν άλυσίδα.—3) Το πρόσωπον του όποιου φαίνεται το καπέλλον επάνω από τόν τοίχον.—4) Το πρόσωπον του όποιου επίσης προβάλλει ή όμβρέλλα από τόν τοίχον.—5) Το πρόσωπον του όποιου προβάλλει το πόδι από τόν δεξιόν τοίχον.—6) Το πρόσωπον που κρατεί τήν ποδιάν κάτω από το δένδρον και πέφτουν οι καρποί.—7) Το πρόσωπον που βίπτει από το δένδρον τούς καρπούς.—8—10) Τα τρία πρόσωπα που εβρίσκονται πίσω από τόν άριστερόν τοίχον και τών όποιων φαίνονται αι τρεις σκαι.

Όρθην λύσιν έστειλαν οι έξής: Πολύβιος Ξηρός, Άθηνών Πέτρος Ταούκης, Άθηνών Όρέστης Χαντζημυχαλής, Άθηνών Όρέστης Μπούκας, Άθηνών Ιω. Κ. Άναστασόπουλος, Κορίνθου Δημ. Τσέλος, Άθηνών Κύρος Κόρου, Άθηνών.

Λάζαρος Τσιμάνης, 'Αθηνών' Κωνστ. Παπαδόπουλος, Κερκίρας' Ραφαήλ Δεσφίνας, 'Αθηνών' Αντ. Ρομπούνης, Πλατάνου' Ευγένιος Φεράλδης, Νέου Φαλήρου' Γεώργ. Καπετανάκος, Γυθείου' Σταύρος Τσόλης, Μεσολογγίου' Αθωσ. 'Αθηνών' Κων. Πεζόπουλος, 'Αθηνών' Μαρία Παγιατάκη, Αίγιανλού' Σταματ. Κοτσίκος, 'Αθηνών' Θωμάς Διακουμόπουλος, 'Αθηνών' Πολύβ. Χαντζηγιαννάκης, 'Αθηνών' Μιχ. Κ. Φωτόπαυλος, 'Αθηνών' Αθ. Μούντριγας, 'Αθηνών' Σπ. Τράκας, 'Αθηνών' Αθ. Δελίπης, 'Αθηνών' Π. Σωτηρόπουλος, Πειραιώς: 'Αντιγόνη Σαραντοπούλου, 'Αθηνών' Καλλιρρόη Αρθινατάκη, 'Αθηνών' Σπ. Τρακάδος, 'Αθηνών' Μενέλαος Ίωαννίδης, 'Αθηνών' Χρήστος Σαραντοπούλος, 'Αθηνών'. 'Εξ αυτών βραβεύονται διά κλήρου: 1) Κυρ. Πεζόπουλος (Μία μέθοδος δι' εικόνων Hölzel 'Αγγλική ή Γαλλική, χροσόδετος κατ' έκλογήν). 2) Δημ. Τσέλος (έτησία συνδρομή του Παιδ. 'Αστέρος. 3) Σταύρος Τσόλης (τά Μαριικά Παιγνια). 4) Αντιγόνη Σαραντοπούλου (εις 'Αμερικανικός κοινδολογός). 5) Πολύβιος Χαντζηγιαννάκης, (έν τεύχος του «Καλλιτέχνου»).

Α' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Αγαπητά μου ανήφια,

Σήμερον σή: προχρήσσω νέον διαγωνισμόν διά πνευματικάς ασκήσεις με τους εξής όρους: 1) Είς τον διαγωνισμόν αυτόν δύνανται να λάθωσι μέρα: οι συνδρομηταί και οι κατά φύλλον αγορασταί: οι δεύτεροι όμως υποχρεούνται εις την αποστολήν δεκαλέπτου γραμματισμού. 2) 'Εκαστός διαγωνιζόμενος δύνανται έως την 10 Φεβρουαρίου να στείλῃ δεκά πνευματικάς ασκήσεις. 3) Τας πνευματικάς ασκήσεις ο διαγωνιζόμενος πρέπει να τας στείλῃ ελας όμοῦ ἐπι χωριστοῦ φύλλου χάρτου ἐπι τῆς ἐπισημασμένης τοῦ όποιου να γράφεται «'Αος Διαγωνισμός Πνευματικῶν Ασκήσεων».

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ αὐτοῦ θὰ δημοσιευθῶσιν εις τὸ φύλλον τῆς 4θης Φεβρουαρίου. 'Εκ τῶν σταλησμένων πνευματικῶν ασκήσεων θὰ ἐκλεγῶσιν αἱ καλλίτεραι, αἵτινες, θὰ δημοσιεῦνται εις τὸν «Παιδικὸν Ἀστέρα» μετὸ ὄνομα τοῦ ἀποστείλαντος. 'Εξ αὐτῶν θὰ βραβευθῶσιν οἱ τρεῖς πρῶτοι κατ' ἀριθμὸν τῶν ἐγκριθεσῶν ασκήσεων ἐπιτυχόντες. Ὡς βραβεῖον δὲ ἐπιφυλάττω εις αὐτοὺς τὸ καλλίτερον ὄλων ὅσα ἀπένευθα ἕως τῶρα: ἐπειδὴ γνωρίζω καλὰ ὅτι τὰ μικρά μου ανήφια θὰ θεωρῶσιν ἱκανοποιησιν ἡθικὴν ἀνωτέραν παντός ἄλλου βραβεῖου να ἴδωσι τὴν εἰκόνα των δημοσιευομένην εις τὸν «Παιδικὸν Ἀστέρα», θὰ δημοσιεύσω ἐν συμπλέγματι τὰς εἰκόνας τῶν τριῶν βραβευθέντων.

Σὰς ἀσπάζομαι *Ἡ θεία σας Καλὴ*

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Αἶνιγμα.

Πλοῦν βρέφος ἐπιχείρησα, πλοῦν ἀνευ ὅμως πλοίου. Διέσχισα τὴν θάλασσαν, ἀλλ' ἀνευ ναυαγίου. Ὑπῆρξα μέγας συγγραφεὺς, διδάσκαλος τοῦ κόσμου: καὶ ἀντὶ γραφίδος ἔγεινεν ἡ βιβλὸς βοηθῶ: μου.

2. Ἐρώτησις.

Ποιὸς εἶμαι; Δεν εἶχα οὔτε πατέρα οὔτε μητέρα: εἶχα ὅμως σύζυγον καὶ τέκνα: καίτοι ἤμην ὁ πλουσιώτερος τοῦ κόσμου τὰ γρήματα μου ἔλειπον τελείως.

3. Ἀποσδόκητον.

Δύο καὶ δύο πόσα κἀννοῦν;
Αἱ λύσεις πρέπει να σταλῶσι τοῦλάχιστον μέχρι τῆς 25ης Δεκεμβρίου. Βραβεῖα θὰ δοθῶσι τὰ ἐν τῇ προκηρῶσει τοῦ Α' τεύχους σημειούμενα.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ Β' ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

1) Τὸ γῆρας	2) Ν
	Ω
	Θ
	Α
	Ρ
	Α
	Μ

Καὶ τὰς δύο ὁρθὰς λύσεις ἔστειλαν οἱ εξής: 'Αντων. Ραμπούνης, Πλατάνου' Ραφαήλ Δεσφίνας, 'Αθηνών' Νικολ. Σουμάρης. Λευκιμῆς' Π. Σωτηρόπουλος, Πειραιώς: Εὐρυδίκη Παναγούλακη, 'Αθηνών' Θεόδωρος Βοϊλαρ, Ὀδησσοῦ' Νέστορ Πιλιχί, 'Αθηνών' Ἀλεξ. Καραμύχαλος, 'Αθηνών' Μελπομένη Ἀνδρουλιδάκη, 'Αθηνών' Ἰωάννης Καμαρινός, 'Αθηνών'. 'Εξ αὐτῶν βραβεύονται διά κλήρου: 1) Π. Σωτηρόπουλος (μία μέθοδος δι' εἰκόνων Hölzel Γαλλικὴ ἢ Ἀγγλικὴ, χροσόδετος, κατ' έκλογήν). 2) Νικόλαος Σουμάρης (Μία συνδρομή ἔτησία τοῦ Παιδικῶ Ἀστέρος). 3) Μελπομένη Ἀνδρουλιδάκη (βιβλίον Μαρικῶν παιγνίων). Τὴν μίαν λύσιν ἔστειλαν οἱ εξής: Ἰωάν. Προστοίλης, Μεσολογγίου' Λόλα Ἀναγνωστοπούλου, 'Αθηνών' Ἀνδρέας Θεόπιστος, Αἰτωλικῶ' Παρασκευὴ Δανιήλ, 'Αθηνών' Κατίνα Γαλανοῦ, 'Αθηνών' Φρειδερ. Παΐκος, 'Αθηνών' Κική Ἀναγνωστοπούλου, 'Αθηνών' Νικολ. Παΐκος, 'Αθηνών'. 'Εξ αὐτῶν βραβεύονται διά κλήρου: 1) Κατίνα Γαλανοῦ (εις Ἀμερικανικὸς κοινδολογός). 2) Ἀνδρέας Θεόπιστος (έν τεύχος τοῦ «Καλλιτέχνου»).

ΔΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

'Εκείνα ποῦ μᾶς ἔστειλες μικρὲ φίλε Ἀγαμ. Βαρ... εἶνε ὀλίγον ἀκατανόητα. Τὸ δεκαλέπτον σου ἰσχύει δι' ἄλλοτε. Ἡ λύσις: τῆς μαγικῆς εἰκόνας τοῦ β' φυλλαδίου, ἐλήφθη ἀργά, Γαλανὸς ὄφρα. Τὸ δεκαλέπτον σου ἰσχύει δι' ἄλλοτε. Δεκτὸν τὸ ψευδώνυμόν σου, Ἄθωσ: εὐχαρίστως δεχόμεθα πνευματικάς ασκήσεις πρὸς δημοσίευσιν.

Μ' ἐρωτᾷ: διὰ τὰ ψευδώνυμα τί πρέπει να πράξῃς, φίλε Ραφ. Ἀσγογ. Ἀπίσυστατα, νὰ διαλέξῃς ἐν τῆς ἀρσεσκίας σου ἢ ἂν θέλῃς στείλῃς μερικὰ να σοῦ διαλέξω ἐγώ.

'Ελήφθη ἡ ἐπιστολή σου, φίλη Κική Ἀγαμ. ὡς βραβευθεῖσαν σε ἐνεγράφημεν συνδρομητρίαν δι' ἔν ἔτος καὶ θὰ σοῦ στέλλωνται τακτικῶς τὰ φύλλα.

Σοῦ ἐστάλη τὸ δῶρόν σου ὡς βραβευθέντος, φίλε Ἰωαν. Ποστ. Περιμένομεν να ἐπαναβραβευθῇς.

Εἰς τοὺς ἐν Φαλήρῳ καὶ ἐν Πειραιεὶ συνδρομητάς καὶ λύτας κἀννομεν τὴν σύστασιν ὅπως τοῦ λοιποῦ ὅταν γράφωσιν ἐπιθέτωσιν ἐπι τῶν ἐπιστολῶν των δεκαλέπτον γραμματισμόν καὶ ὄχι πεντάλεπτον. Ἐπειδὴ τὸ ταχυδρομείον μᾶς υποχρεώνει εις τὴν πληρωμὴν τῆς διαφορᾶς πᾶσαν ἐπιστολήν με ἑλλίπες γραμματισμόν δὲν θὰ τὴν παραλαμβάνωμεν.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΙΑΙ. Ἀντιπρόσωποι τοῦ «Παιδικῶ Ἀστέρος» ἐγγράφοντες συνδρομητάς εἶναι. Ἐν Ἀθήνῃσιν ὁ κ. Χοῆστος Μακρογιάννης, δημοδιδάσκαλος ἐν Ζαχαριαίῳ. Ἐν Σιάμῳ ὁ κ. Παναγιώτης Στεφανῶκος δημοδιδάσκαλος ἐν ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ, φοιτῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς πόλεως ταύτης. Ἐν Ζυκύνθῳ ὁ κ. Φίλιππος Δ. Μορῆτης Διευθυντῆς Λυκείου «'Αθηνᾶ». Ἐν Πειραιεὶ ὁ κ. Χ. Κούτσικας (ὄδος Σαχτούρη 21), Ἡλιάδης: καὶ Σᾶμος. — Ἐν Κερύραϊ ὁ κ. Σπ. Μαρίτσος. — Ἐν Κίτρῳ ὁ κ. Ἰω. Στρατουδάκης (rue Haggar No 6).

Ὁ Παιδικὸς Ἀστὴρ πωλεῖται ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ ἀπὸ τοῦς ἐφημεριδοπωλάς. Πρὸς δὲ εὐρίσκεται καὶ εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ Κιβώσκια. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εὐρίσκεται εἰς ὅλα τὰ Πρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων καὶ εἰς τοὺς εἰδικούς πράκτοράς του.

Βιβλιοπωλεῖον Δ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ ὄδος Σταδίου 56.

Νέα βιβλία

'Εξεδόθησαν παρ' ἡμῶν καὶ Ἀύσεις τῶν προβλημάτων καὶ θεωρημάτων τῆς Γεωμετρίας τοῦ Κράτους». «Τεύχος Α'. Ἐπιπεδομετρία» ὑπὸ Ἀριστ. Χ. Οικονόμου τιμᾶται ὀρ. 1.60. Τὸ β' τεύχος: ἡ «Στερεομετρία» καὶ τὸ τῆς Ἀλγέβρας τυποῦνται.